

Sprawa C-214/21

Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości

Data wpływu:

6 kwietnia 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Consiglio di Stato (Włochy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

3 marca 2021 r.

Strona skarżąca i wnosząca apelację:

Italy Emergenza Cooperativa Sociale

Strona pozwana:

Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

przy udziale:

ANPAS – Associazione Nazionale Pubbliche Assistenze Odv

Przedmiot postępowania głównego

Odwołanie od wyroku Tribunale Amministrativo Regionale (TAR) per la Calabria (regionalnego sądu administracyjnego dla Kalabrii, Włochy) oddalającego skargę skarżącą na postępowanie selekcyjne, ogłoszone przez pozwaną w celu powierzenia w drodze porozumienia organizacjom wolontariackim i Włoskiemu Czerwonemu Krzyżowi świadczenia usługi transportu sanitarnego w pogotowiu ratunkowym w formie ciągłej, z wykluczeniem innych organizacji o charakterze niekomercyjnym, w szczególności spółdzielni socjalnych, takich jak spółka skarżąca.

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Wykładnia art. 10 lit. h) i motywu 28 dyrektywy 2014/24/UE, na podstawie art. 267 TFUE

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 lit. h) dyrektywy 2014/24/UE – a wraz z nim motyw 28 tej dyrektywy – stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidują, że świadczenie usług w zakresie transportu sanitarnego w pogotowiu ratunkowym może zostać powierzone w drodze porozumienia, na zasadzie pierwszeństwa, jedynie organizacjom wolontariackim – z zastrzeżeniem, że są one od co najmniej sześciu miesięcy wpisane do jednolitego krajowego rejestru trzeciego sektora, a także należą do sieci stowarzyszeń i są akredytowane zgodnie z regionalnymi przepisami sektorowymi (o ile takie istnieją) oraz pod warunkiem, że takie powierzenie gwarantuje wykonanie usługi w systemie skutecznego przyczyniania się do realizacji celu społecznego i dążenia do osiągnięcia celów solidarności, w warunkach efektywności ekonomicznej i adekwatności, a także zgodnie z zasadami przejrzystości i niedyskryminacji – bez uwzględniania wśród ewentualnych wykonawców innych organizacji o charakterze niekomercyjnym, a w szczególności spółdzielni socjalnych, jako przedsiębiorstw społecznych o celu niezarobkowym, w tym spółdzielni socjalnych, które dokonują rozdzielenia między członków zwrotów związanych z działalnością prowadzoną w interesie ogólnym, w rozumieniu art. 3 ust. 2 bis dekretu ustawodawczego nr 112 z 2017 r.?

Przywołane przepisy prawa Unii

Artykuł 10 lit. h) i motyw 28 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Główne przywołane przepisy krajowe

Decreto legislativo 18 aprile 2016, n. 50 (Codice dei contratti pubblici) [dekret ustawodawczy nr 50 z dnia 18 kwietnia 2016 r. (kodeks zamówień publicznych)], art. 17, „Wyłączenia szczególne dotyczące zamówień i koncesji na usługi”: „1. Przepisy niniejszego kodeksu nie mają zastosowania do zamówień publicznych i koncesji na usługi: [...] h) dotyczących usług w dziedzinie obrony cywilnej, ochrony ludności i zapobiegania niebezpieczeństwom, świadczonych przez organizacje lub stowarzyszenia o charakterze niekomercyjnym [...] z wyjątkiem usług transportu sanitarnego pacjentów; [...]”.

Decreto legislativo 3 luglio 2017, n. 117 (Codice del Terzo settore) [dekret ustawodawczy nr 117 z dnia 3 lipca 2017 r. (kodeks trzeciego sektora)]

Artykuł 4, „Podmioty trzeciego sektora”: „1. Podmioty trzeciego sektora to organizacje wolontariackie, stowarzyszenia na rzecz promocji społecznej, organy filantropijne, przedsiębiorstwa społeczne, w tym spółdzielnie socjalne, oraz inne podmioty prywatne inne niż spółki, utworzone w celu realizacji, w sposób niekomercyjny, obywatelskich, solidarnościowych i społecznie użytecznych celów poprzez prowadzenie, wyłącznie lub głównie, jednej lub więcej działalności w interesie ogólnym w formie wolontariatu lub bezpłatnego dostarczania pieniędzy, towarów bądź usług, lub w formie wzajemnej pomocy, lub produkcji, lub wymiany towarów bądź usług, i wpisane do jednolitego krajowego rejestru trzeciego sektora”.

Artykuł 56: „Porozumienia”: „1. Organy administracji publicznej [...] mogą podpisywać z organizacjami wolontariackimi i stowarzyszeniami na rzecz promocji społecznej, zarejestrowanymi od co najmniej sześciu miesięcy w jednolitym krajowym rejestrze trzeciego sektora, porozumienia mające na celu realizację na rzecz osób trzecich działań lub usług społecznych w interesie ogólnym, jeśli są one korzystniejsze niż warunki rynkowe”.

Artykuł 57, „Usługi transportu sanitarnego w pogotowiu ratunkowym”: „1. Usługi transportu sanitarnego w pogotowiu ratunkowym mogą zostać na zasadzie pierwszeństwa powierzone w drodze porozumienia organizacjom wolontariackim zarejestrowanym przez okres co najmniej sześciu miesięcy w jednolitym krajowym rejestrze trzeciego sektora, należącym do sieci stowarzyszeniowej [...] i upoważnionym w tym zakresie na mocy regionalnego ustawodawstwa, o ile takie istnieje, jeżeli ze względu na szczególny charakter usługi bezpośrednie powierzenie gwarantuje wykonanie usługi użyteczności publicznej, w systemie skutecznie przyczyniającym się do osiągnięcia celu społecznego i realizacji celów solidarności, w warunkach efektywności ekonomicznej i adekwatności oraz zgodnie z zasadami przejrzystości i niedyskryminacji.

2. Do porozumień dotyczących usług, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy art. 56 ust. 2, 3, 3a i 4”.

Codice civile (kodeks cywilny), art. 2514, „Wymogi dotyczące spółdzielni opartych na wzajemnej pomocy” „Spółdzielnie oparte na wzajemnej pomocy w swoich statutach przewidują: a) zakaz wypłaty dywidendy przekraczającej maksymalne odsetki od oprocentowanych obligacji pocztowych, powiększone o dwa i pół punktu w stosunku do faktycznie wpłaconego kapitału; [...]”.

Legge 8 novembre 1991, n. 381 (Disciplina delle cooperative sociali) (ustawa nr 381 z dnia 8 listopada 1991 r. w sprawie uregulowań dotyczących spółdzielni socjalnych), art. 1, „Definicja”: „1. Spółdzielnie socjalne mają na celu realizację interesu ogólnego społeczności w zakresie ludzkiego wsparcia i integracji społecznej obywateli poprzez: a) zarządzanie usługami

społeczno-zdrowotnymi i edukacyjnymi [...]. 2. Do spółdzielni socjalnej mają zastosowanie, w zakresie, w jakim są zgodne z niniejszą ustawą, uregulowania dotyczące sektora, w którym spółdzielnie te prowadzą działalność”.

Decreto legislativo 3 luglio 2017, n. 112 (Revisione della disciplina in materia di impresa sociale) [dekret ustawodawczy nr 112 z dnia 3 lipca 2017 r., (zmiany uregulowań dotyczących przedsiębiorstw społecznych)], art. 3, „Charakter niekomercyjny”: „2-bis. Do celów ust. 1 i 2, nie uważa się za podział, nawet pośredniego, zysków i nadwyżek operacyjnych rozdzielania między członków zwrotów związanych z działalnością w interesie ogólnym, o której mowa w art. 2, dokonywanego zgodnie z art. 2. 2545-sexies kodeksu cywilnego oraz na warunkach i w granicach określonych w ustawie lub w statucie, przez przedsiębiorstwa społeczne utworzone w formie spółdzielni socjalnej, pod warunkiem, że statut lub akt założycielski określają kryteria rozdzielania zwrotów między członków proporcjonalnie do ilości i jakości wzajemnej wymiany oraz że istnieje nadwyżka wynikająca z zarządzania na zasadzie wzajemności”.

Zwięzłe przedstawianie okoliczności faktycznych i postępowania

- 1 Italy Emergenza jest spółdzielnią o celu niezarobkowym, należącą do sieci stowarzyszeń, mającą na celu realizację interesu ogólnego społeczności w zakresie wspierania jednostki i integracji społecznej, specjalizującą się między innymi w usługach transportu sanitarnego i wpisaną do rejestru przedsiębiorstw jako przedsiębiorstwo społeczne.
- 2 Ogłoszeniem opublikowanym w dniu 26 lutego 2020 r. Azienda Sanitaria Provinciale (ASP) di Cosenza (podmiot odpowiedzialny za publiczną opiekę zdrowotną w prowincji Cosenza) rozpoczął postępowanie selekcyjne w celu udzielenia zamówienia w drodze porozumienia organizacjom wolontariackimi i Włoskiemu Czerwonemu Krzyżowi na świadczenie usługi transportu sanitarnego w pogotowiu ratunkowym w formie ciągłej.
- 3 W złożonym do TAR per la Calabria odwołaniu Italy Emergenza powołała się przede wszystkim na niezgodność z prawem decyzji ASP di Cosenza o wyłączeniu z przetargu publicznego powierzenia świadczenia usług transportu sanitarnego; tytułem ewentualnym – na niezgodność z prawem klauzul zawartych w ogłoszeniu, które bezpośrednio wykluczały inne organizacje o charakterze niekomercyjnym, takie jak spółdzielnie w rozumieniu prawa włoskiego, z przedmiotowego powierzenia. Spółdzielnia zarzuciła w szczególności, że art. 56 i 57 dekretu ustawodawczego nr 117/2017 są sprzeczne z art. 10 lit. h) i motywem 28 dyrektywy 2014/24, na podstawie których dochodzi jej zdaniem do pełnego zrównania spółdzielni socjalnych ze stowarzyszeniami wolontariackimi do celów bezpośredniego powierzania w drodze porozumienia usług pogotowia ratunkowego, ponieważ jedno i drugie nie mają charakteru komercyjnego, ponieważ jedno i drugie mają charakter niekomercyjny.

- 4 Skarga została oddalona. Po pierwsze, TAR przyznał, że przedmiotowa usługa objęta jest wyjątkiem – w odniesieniu do stosowania uregulowań dotyczących zamówień publicznych – przewidzianym w art. 10 lit. h) dyrektywy 2014/24, transponowanym w art. 17 ust. 1 lit. h) dekretu ustawodawczego nr 50/2016. Ponieważ jest to usługa pogotowia ratunkowego, jej powierzenie w drodze porozumienia jest uregulowane w szczególności przez art. 57 dekretu ustawodawczego nr 117/2017 jako *lex specialis*. W konsekwencji odnośne porozumienie może nie być bardziej korzystne niż warunki rynkowe (art. 56 jako *lex generalis*), ale zawierające porozumienia stowarzyszenie musi koniecznie spełniać wszystkie warunki wymienione we wspomnianym art. 57 (wpisanie stowarzyszenia do jednolitego rejestru krajowego, przynależność do sieci, cel społeczny, efektywność ekonomiczna i adekwatność itp.).

W związku z tym TAR za zgodne z prawem uznał wyłączenie spółdzielni socjalnych z możliwości powierzenia w drodze porozumienia, ponieważ dążą one do osiągnięcia celu gospodarczego, choć opartego na wzajemnej pomocy, co uzasadnia ich odmienne traktowanie przez art. 57 dekretu ustawodawczego nr. 117/2017 w porównaniu do stowarzyszeń wolontariackich (jedynych podmiotów trzeciego sektora uprawnionych do udziału w przedmiotowym postępowaniu); na dowód tego przywołał w przedmiotowej sprawie art. 5 statutu skarżącej, który przewiduje możliwość wypłaty dywidendy, przy zastosowaniu spreadu do 2,5% od oprocentowania obligacji pocztowych.

- 5 Cooperativa wniosła odwołanie od wyroku TAR do Consiglio di Stato (rady stanu, najwyższego sądu administracyjnego, Włochy).

Zasadnicze argumenty stron w postępowaniu głównym

- 6 W odwołaniu Cooperativa ponownie podnosi kwestię zgodności art. 56 i 57 dekretu ustawodawczego nr 117/2017 z uregulowaniami Unii Europejskiej. Następnie wskazuje, że zaskarżony wyrok nie uwzględnia tego, że jako przedsiębiorstwa „społeczne” spółdzielnie socjalne mają charakter niekomercyjny i muszą ponownie inwestować zyski z myślą o osiągnięciu tego celu.
- 7 Pozwana Azienda Sanitaria odpowiada, że przepisy prawa Unii, na które powołuje się Cooperativa, ograniczają się do określenia obiektywnego zakresu wykluczenia z niektórych przetargów na świadczenie usług, nie zrównując stowarzyszeń wolontariackich i spółdzielni socjalnych w odniesieniu do zadań przewidzianych w art. 56 i 57 dekretu ustawodawczego nr 117/2017.

W tym kontekście ograniczenie możliwości udzielenia zamówienia do organizacji wolontariackich nie byłoby wiążące i obowiązkowe dla władz publicznych, lecz jedynie fakultatywne i preferencyjne („może ... na zasadzie pierwszeństwa”). Ustawodawca wyraziłby w ten sposób preferencję dla podmiotów, których działalność opiera się na dobrowolnym, spontanicznym i z konieczności nieodpłatnym charakterze pracy ich członków, którzy działają w myśl zasady solidarności. Spółdzielnie socjalne opierają się natomiast na wspólnej formie

pracy mającej na celu przyniesienie korzyści ekonomicznej tym, którzy są członkami tej spółdzielni, wobec czego jedynie organizacja wolontariacka nie czerpie zysku ze swoich usług i spełnia wynikający z wyroków Trybunału w sprawach C-113/13 i C-50/14 warunek niedążenia, nawet pośrednio, do osiągnięcia korzyści ekonomicznej dla swoich członków.

- 8 ANPAS, krajowa sieć zrzeszająca organizacje wolontariackie, interweniowała na rzecz pozwanego organu administracji, podnosząc, że spółdzielnie socjalne, zgodnie z prawem krajowym, mogą nie tylko wypłacać dywidendę w zakresie określonym w art. 2514 kodeksu cywilnego, ale także, bez ograniczeń prawnych, wypłacać zyski w formie zwrotów (jeśli zarząd wzajemny zamknął się nadwyżką przychodów nad kosztami), co automatycznie wyklucza ich niekomercyjny charakter.

Zwięzłe uzasadnienie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 9 Consiglio di Stato zauważa na wstępie, że w istocie żadne z orzeczeń Trybunału, na które powołuje się pozwana, nie dotyczy szczególnej kwestii niewymienienia spółdzielni socjalnych wśród podmiotów, którym można bezpośrednio powierzyć, w drodze porozumienia, świadczenie usług w zakresie transportu sanitarnego w pogotowiu ratunkowym. Oba wyroki poprzedzają wejście w życie dekretu ustawodawczego nr 117/2017 i w związku z tym odnoszą się do przepisów wewnętrznych innych niż art. 57 tego dekretu, który zaś leży u podstaw zaskarżonych dokumentów przetargowych. Analogicznie dyrektywa zastosowana w tych wyrokach (dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) nie jest tą, której naruszenie zarzuca się w niniejszej sprawie.
- 10 Consiglio di Stato podkreśla natomiast znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu nowszego wyroku w sprawie Falck Rettungsdienste (sprawa C-465/17), zgodnie z którym decydującym elementem w przepisie art. 10 lit. h) dyrektywy 2014/24 jest charakter niekomercyjny wraz z ponownym inwestowaniem zysków. Otóż brak celów zarobkowych niewątpliwie charakteryzuje skarżącą spółdzielnię, co wprost wynika z art. 6 jej statutu, a zapis o dywidendzie w art. 5 tegoż statutu jest jedynie pośrednim przytoczeniem art. 2514 kodeksu cywilnego.
- 11 Z pewnością spółdzielnie socjalne różnią się na poziomie organizacyjnym i funkcjonalnym od stowarzyszeń wolontariackich, ponieważ choć oba podmioty są nie mają celu zarobkowego, jedynie te pierwsze przynoszą jednak korzyść ekonomiczną podmiotom, które do nich należą, podczas gdy te drugie charakteryzują „obywatelskie, solidarnościowe i społecznie użyteczne cele” prowadzonej działalności w interesie ogólnym (art. 5 dekretu ustawodawczego nr 117/2017).
- 12 Niemniej z jednej strony art. 10 lit. h) - podobnie jak motyw 28 dyrektywy 2014/24 - mówi po prostu o „organizacjach i stowarzyszeniach o charakterze niekomercyjnym”, nie ograniczając się wyłącznie do stowarzyszeń wolontariackich (argument literalny), a z drugiej strony w prawie Unii pojęcie

przedsiębiorcy (a wraz z nim udział w zamówieniach publicznych) nie zakłada współistnienia komercyjnego charakteru przedsiębiorstwa (argument logiczno-systematyczny).

- 13 Tym samym zastrzeżenie możliwości „na zasadzie pierwszeństwa” powierzenia w drodze porozumienia usługi transportu sanitarnego w pogotowiu ratunkowym tylko jednemu z rodzajów „organizacji i stowarzyszeń o charakterze niekomercyjnym” przewidzianych w dyrektywie 2014/24, bez rozważenia również przedsiębiorstw społecznych, każe wątpić w zgodność z prawem unijnym uregulowania przewidzianego w art. 57 dekretu ustawodawczego nr 117/2017. Takie zastrzeżenie oznaczałoby w rzeczywistości, że – niezależnie od zakresu sformułowania odstępstwa ustanowionego w motywie 28 i art. 10 lit. h) powyżej – stowarzyszenia wolontariackie zostałyby poddane przetargowi publicznemu tylko wtedy, gdyby z jakiegokolwiek powodu zastosowanie „zasady pierwszeństwa” zawarcia umowy okazało się niemożliwe, natomiast wszystkie inne organizacje o charakterze niekomercyjnym musiałyby wziąć udział w przetargu, aby powierzono im identyczną usługę. Wątpliwości te nie mogą również zostać rozwiane z uwagi na fakt, że zgodnie z przepisami krajowymi udzielanie zamówienia w drodze umowy jest jedynie fakultatywne, ponieważ spółdzielnie socjalne i tak nie są uwzględnione wśród ewentualnych wykonawców.
- 14 Ponadto w wyroku wydanym w sprawie C-367/2019 Trybunał Sprawiedliwości orzekł ostatecznie, że pojęcie zamówień publicznych, jako umów o charakterze odpłatnym, obejmuje również umowy, które jako świadczenie wzajemne przewidują wyłącznie zwrot poniesionych kosztów. W ten sposób również cecha podkreślana przez regionalny sąd administracyjny i pozwaną - a mianowicie, że tylko w stowarzyszeniach wolontariackich nie występuje żadna korzyść ekonomiczna dla członków organu, dla których istnieje jedynie zwrot kosztów – traci na wartości dla uzasadnienia, w świetle prawa UE, korzystniejszego traktowania w porównaniu ze spółdzielniami socjalnymi.
- 15 Kolejnym elementem mogącym zatrzeć różnice między tymi dwoma rodzajami organizacji niekomercyjnych jest fakt, że podobnie jak stowarzyszenia wolontariackie mogą korzystać z opłacanych pracowników, w granicach niezbędnych do ich funkcjonowania, tak spółdzielnie socjalne mogą mieć członków będących wolontariuszami, którzy świadczą swoją działalność nieodpłatnie i otrzymują jedynie zwrot kosztów (art. 2 ustawy nr 381/1991).
- 16 Consiglio di Stato zauważa, że niedawno podniosła już przed Trybunałem Sprawiedliwości wspomniane wątpliwości co do zgodności spornych przepisów z prawem Unii i odsyła w tym względzie do pytania prejudycjalnego w będącej w toku sprawie C-213/21 i do przedstawionego w nim uzasadnienia. W uzupełnieniu rzezonego pytania dodaje obecnie na końcu, co następuje: „w tym spółdzielni socjalnych, które dokonują rozdzielania między członków zwrotów związanych z działalnością prowadzoną w interesie ogólnym, w rozumieniu art. 3 ust. 2 bis dekretu ustawodawczego nr 112 z 2017 r.”.

Consiglio di Stato zamierza w ten sposób upewnić się, czy uregulowana w statucie możliwość rozdzielania przez spółdzielnie socjalne części zysku pomiędzy członków, w formie zwrotów, nie przesądza o wykluczeniu tychże z listy stowarzyszeń o charakterze niekomercyjnym, a tym samym z listy stowarzyszeń, które powinny zostać włączone do grona wykonawców usług powierzonych w drodze porozumienia, o którym mowa w art. 57 dekretu ustawodawczego nr 117/2017. W istocie wypłata zwrotów – bądź poprzez zaoszczędzenie kosztów, bądź poprzez wynagrodzenia za wykonaną działalność – może być interpretowana jako ukryty podział dywidend lub majątku pomiędzy członków, podczas gdy zgodnie z cytowanym powyżej wyrokiem Falck Rettungsdienste ponowne inwestowanie zysków jest wymogiem nieodzownym dla potrzeb art. 10 lit. h dyrektywy 2004/14.

17 Z art. 3 ust. 2-bis dekretu ustawodawczego nr 112/2017 i z art. 2525-Sexties kodeksu cywilnego wynika w szczególności, że w przypadku przedsiębiorstw społecznych w formie korporacyjnej (takich jak spółdzielnia wnosząca odwołanie) rozdzielanie zwrotów związanych z działalnością w interesie ogólnym jest dopuszczalne z zastrzeżeniem określonych warunków i granic. Chodzi przede wszystkim o granicę zrównoważonego budżetu. Następnie – o konieczność zapewnienia dalszego istnienia przedsiębiorstwa i możliwości realizowania celu samopomocowego w kolejnych latach dzięki niepodzielnym rezerwom i rezerwom ostrożnościowym. Trzecią granicą jest podział jedynie wyników netto pochodzących z działalności prowadzonej przez samych członków. Spółdzielnia powinna zatem prowadzić odrębną rachunkowość dla działalności prowadzonej przez członków, z których każdy otrzyma udział proporcjonalny do wartości swoich obrotów ze spółdzielnią. W żadnym przypadku członkom nie przysługuje prawo podmiotowe do otrzymania zwrotu, który następuje na podstawie decyzji walnego zgromadzenia i w zakresie ustalonym przez statut, ponieważ hipotetyczne prawo do korzystnych warunków (na przykład do wyższego wynagrodzenia za wykonaną pracę) mogłoby być sprzeczne z ochroną interesu społecznego i skłaniać członków do postaw niezgodnych z zasadami spółdzielczości.

18 Przedstawiwszy ogólny kontekst prawny dotyczący zwrotów, w celu ustalenia „niezarobkowego” charakteru spółdzielni wnoszącej odwołanie, Consiglio di Stato odsyła wreszcie do treści art. 34 statutu tej ostatniej, zatytułowanego: „Zwroty”, który przewiduje w szczególności, co następuje:

„Walne zgromadzenie, na wniosek organu administracyjnego, może podjąć uchwałę o wypłacie zwrotów, w zakresie nieprzekraczającym 30% łącznego wynagrodzenia należnego pracującym członkom.

Zwroty muszą być rozdzielone proporcjonalnie do ilości lub jakości pracy wykonanej przez członków na podstawie postanowień regulaminu wewnętrznego.

Wypłata może nastąpić na podstawie decyzji zgromadzenia, poprzez: - dodatki wyrównawcze – nieodpłatne podwyższenie kapitału zakładowego

Kwoty zwrócone członkom mogą być również wykorzystane do uruchomienia pożyczki socjalnej.

Przyznanie zwrotu musi jednak umożliwiać dokonanie rezerwy i płatności, o których mowa w lit. a) [niepodzielna rezerwa prawna w wysokości nie mniejszej niż 30%] i b) [płatność na rzecz funduszu wzajemnego na rzecz wsparcia i rozwoju współpracy w zakresie przewidzianym ustawą]”.

- 19 W związku z powyższym Rada Stanu zawiesza postępowanie i zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy spółdzielnie socjalne, które nie inwestują ponownie wszystkich zysków i dokonują zwrotów tak jak spółdzielnia wnosząca odwołanie, mogą być zgodnie z prawem wykluczone z ubiegania się o powierzenie w drodze porozumienia usługi transportu sanitarnego w pogotowiu ratunkowym.

DOKUMENT ROBOCZY